

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 157 (1657) • П'ятниця, 22 серпня 1997 року • Ціна договірної

У співпраці та єднанні — в XXI століття

У Києві проходить Всесвітній форум українців

У святково прикрашеній залі палацу «Україна» зібрано близько 450 делегатів та 400 гостей з 47 країн світу, де діють українські громади. Україну представляють понад 250 делегатів та понад 1200 гостей. Переважна більшість делегатів від областей нашої держави, Автономної Республіки Крим, міст Києва та Севастополя — представники громадських організацій. Присутні також представники дипломатичного корпусу, державних установ і громадських організацій України, діячі науки, літератури і мистецтва, журналісти.

Місія в президії займають Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, Президент України Леонід Кучма, Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко, член Оргкомітету по прове-

денню форуму, Української Всесвітньої координаційної ради, видатні діячі українського громадського руху.

Звучить Державний гімн України.

Від імені Верховної Ради України делегатів і гостей форуму привітав її Голова Олександр Мороз.

На пленарному засіданні Всесвітнього форуму українців з доповіддю виступив Президент України Леонід Кучма.

Із звітною доповіддю виступила голова Української Всесвітньої координаційної ради Іван Драч. Всесвітній форум українців продовжує роботу. Пропонуємо думки його учасників про значення цього великого зібрання українців планети.

(Закінчення на 2-й стор.)

Вето замість підтримки товаровиробника

Як уже повідомлялося, 20 серпня Голова Верховної Ради Олександр Мороз побував у Боролянському районі Київської області. У ході поїздки він відвідав акціонерне товариство «Борець».

Голова Верховної Ради ознайомився з технікою, яку випускає акціонерне товариство, побував у складальному цеху, мав тривалу

розмову з керівництвом правління АТ. Під час розмови було окреслено коло проблем, з якими зіткнулися машинобудівники при переході до ринкової економіки, а також реалізації своєї продукції. Олександр Мороз переконливо позицію щодо підтримки вітчизняного товаровиробника.

(Закінчення на 2-й стор.)

Будівельна «пошесть»,

або
Розбазарювання землі
по-крюковщинському

Є ще серед нас хитромудрі люди, котрі шукають у законах, наче в старих шпигал, дірки, завдяки яким можна «на законних підставах», не перетрутуючись, попливувати своє матеріальне становище.

Об'єктом такої уваги став і Земельний кодекс. На думку спеціалістів сільськогосподарства, в ньому є принаймні два небезпечні ридки. Ось вони: «громадяни України мають право на одержання у власність земельних ділянок»; «передача земельних ділянок у власність громадян проводиться місцевими радами народних депутатів».

Саме через ці два ридки, твердять фахівці, землі, на яких досі вирощували «жито-пшеницю і вську пашиницю», починають зменшуватися, наче шагрєнева шкура, а селяни і ті, що сприяють їм у земельному бізнесі, перетворюються на людей з інструментальними доходами.

(Закінчення на 6-й стор.)

Київ підтримуватиме лише тих, хто працює

Гострою і принциповою вийшла зустріч Президента України Леоніда Кучми з керівниками Криму, головами міських і районних адміністрацій і рад, директорським корпусом підприємств і господарств автономної республіки. Голова держави різко критикував республіканську і місцеву аталі, які допустили зменшення обсягів виробництва в автономії за перших 7 місяців ц. р. порівняно з тим самим періодом минулого року більш як на 30%. І ще тоді, коли в інших регіонах України ця цифра коливається в межах 3 — 8%. Л. Кучма пообіцяв, що центральна влада і надалі домагається Криму, але підтримуватиме лише тих, хто працює, а не випрошує у Києва допомогу.

Японські парламентарії готуються в гості

26 серпня на запрошення Голови Верховної Ради Олександра Мороза розпочнеться чотириденний візит делегації японського парламенту на чолі з головою Верхньої палати (Палати радників) Дзюро Сайто. За кілька днів до візиту з ним зустріся Надзвичайний і Повноважений Посол України в Японії Михайло Дашкевич. Голова Верховної палати висловив своє задоволення щодо очікуваної поїздки. Він переконаний, що заплановані зустрічі з японськими парламентаріями, видним керівництвом нашої країни нададуть нового поштовху у міжпарламентських зв'язках зокрема, і двостороннім відносинам загалом. На завершення зустрічі Дзюро Сайто привітав народ України з Днем незалежності.

Україна — лідер!

Футболісти збірної України переміжи позачергові в Києві албанців — 1:0, продовжують лідирувати у 3-й європейській підбірковій групі чемпіонату світу.

Матеріали спортивної добрики читайте на 10-й стор.

○ У Києві відкрито меморіальну дошку відомому борцю за незалежність українського народу Дмитрові Мironу (Орлику).

○ Сьогодні в Києві проходить акція протесту проти смертної кари в Україні, організована Українською асоціацією «Міжнародна амністія».

○ На Київському холодохолодильнику стався викид пари аміаку. Дварю ліквідувало.

○ У Чернівцях відкрито Клуб молодих інтелектуалів дванадцять першого століття.

○ 41 сім'я інвалідів-чорнобильців Києва отримала ордера на нові квартири.

○ Канадський фонд співробітництва при Посольстві Канади в Україні надає допомогу сирітським будинкам нашої країни в розмірі 13 тис. 500 грн.

P.S.

Він покепкував бм і з власної смерті

Ольга КРАСОВСЬКА.

Володимир КОРОЛЮК

ругу, то народний
ймався вивченням
конструкції житло-
«хрущовок», які
капремонту. За-
еде переговори з
а готова зайнятися
Боярці та Вишне-

ларацию про громадянське примирення та злагоду в українському суспільстві, яку вже писали понад сто представників політичних партій, громадських організацій, національних громад, релігійних конфесій. Ми вважаємо, щоб шановні делегати форуму розглянули і підтримали цю декларацію. Пропонуємо також встановити в Україні день злагоди і брати його одне з червоних свят.

овідаючи на запитання щодо закриття Національного бюро з питань, Олександр Жир не заперечує цій структурі. Однак робота з дотриманням конституційних норм не з порушеннями, як це зробив президент України.

до незадовільного розслідування сезонних злочинів, то, на думку комітету, основна причина цього професійна підготовка міліції.

В ОБЛАСТІ, як і скрізь в Україні, політичне життя нагадує розбурхане море. Палають пристрасті, стикаються амбіції, на голови обивателя видиваються потоки слів і про міжпартійні, і внутріпартійні «розборки».

«Єді рішених виборів ще знають про те, що їх ідепутати (у Верховній Раді. — С. М.) Роман Омельчук і Володимир Кошечник, а також здобувшиці Олег Матковський і рідненка Центрального Проводу від 14.12.96 п. виходили з Руху згідно зі статтею 16 Статуту НРР, де, зокрема, сказано: «Якщо Рух, який був порушений Проводом, не виконає Статуту Руху, чи переконаний членство в Руху або заведе моральної шкоди авторитету Руху, може бути позбавлений членства в організації», — повідомляє газета «Водина»...

Другий секретар Володимир Гулько... виступив за відставку ешефа Ріаненського обкому, незламного Віталія Луцкача, що працював багаторіччя. Отож, товариш Гулько одразу запросили на зведення секретарів ЦК, де майже три години обговорювали його заяву. Результат відомий — обласна звітно-виборна конференція комуністів знову обрала першим секретарем Ріаненського обкому Віталія Луцкача...

Що ж до товариша Володимира Гуляка, то йому довелося відмовитися від посади другого секретаря обкому КПУ...», — інформує читача про справи іншої партії часопис «Рієне».

Нехай аюбачить мені читач за надмірне цитування, але мушу до-

дві ще кілька слів з газети: «...
взагалі, якби була моя воля, то я
розігнав би всі партії і рухи», —
«підбиває підсумки» голова Гоцан-
ської райдержадміністрації Іван
Ткачук на шпальтах «Волині».

Читуючи газети, слухаючи ефірні по радію, телебаченню, беручи участь у мітингах, до такої думки схилиються багато наших громадян. Досить лише почитати різні українські газети. Де вже там прості люди розіб'ються в тій політичній какафонії! Хоча...

Коли азіати до уваги результати минулих парламентських виборів мешканці Рієненщини зорієнтувалися: до Верховної Ради було обрано переважно есавівців Руху. У кожного кандидата!

Воно й закономірно, бо крайо-
ва організація Руху, керована на-
родним депутатом України Васи-
лем Черевиним, і нині є нвйчисель-
нішою, найпліднішою в області.

Рух на Ріненщині постійно «рухається», завжди на виду, організовуючи численні виходи: оселення на могил єврейів УПА, збори, мітинги, пікетування, «хресні ходи» тощо. Прихильників цієї організації завжди мучує лише те, що в середині її останнім часом поклалися якісь чвари. Суперечки а основаному на тему «А ти хто такий?». А яка була одностайність перед виборами! І який блискучий результат! Вчили-вчили нас у школі, а ми так і не засвоїли нічого.

Головні опонанти руху в Україні — комуністи, в лаві яких чимало громадян. Ліви намагуються перевернути до себе увагу. У цьому гурті з них часто-густо виникають «проблеми» з представниками Руху. Візьмемо день 18 березня нинішнього року, коли комуністи і соціалісти задумали провести в Рівному на майдані Короленка акцію протесту. «Згодом, — я сказав в інформаційній об'єктивності

міністрами, — підійшла колона близько 200 чоловік під сменю жовтих прапорів на чолі з народним депутатом України, головою РКО НРУ В. Червоном. Після виступу промови вів лівих відповідей надати слова В. Червоні активісти національно-демократичних сил відіслали мітингувальні, комуністичні і соціалістичні, заволоділи імпровізованою трибуною і мікрофоном. До присутніх звернувся народний депутат України В. Червоні, а розмовляв прихильників лівокомуністичних сил розійшлися.

Боротьба, отже, триває. Не на користь українському народу, а на велику шкоду. Бо давно відомо: ліпше погвинький мир, ніж хороша війна.

А щож інші партії, яких в області налічується ще не півторі десятиліття? Існують і працюють. Особливо, УРП. Не тільки виборні органи конференції общої організації області, едіаначено, що послідовні позиції цієї партії в області, спостерігається еділвіє члене УРП в інші організації області, втрачаються зв'язки общогоного керівництва з районними і міськими мні організаціями.

дерами Конгресу українських націоналістів перебувала і Ярослав Стецько. Вона, зокрема, зазначила: «На Ріаненціні ми бачимо сприятливий ґрунт для поширення націоналістичних ідей». Що це саме тек, засвідчує дов українського націоналізму, що євня на зібранні у кількох районах області, відбувалися лідери КУНУ. А ще відбулася презентація молодіжної організації «Тризуб», народження якої благословила Ярослав Стецько...

На Ріаненщині, окрім більше десятка політичних партій, діє ще й понад 90 громадських організацій, з дві десятки з них за змістом діяльності — політизовані об'єднання громадян. Вони, як мовиться, не дрімують. Чубляться безчубі ветерани, щось створюючи, перетворюючи, ці, вирують пристрасні є мадра «Просвіти», періодично з'являються «на людях» козлки Волынської сім'ї, відбуваються заходи Союз українців

Але всі, хто небайдужий до політики, хто має її за життєву основу, проїняті нейпашре думкою про одне — наступні вибори. В області два виборчі об'єднання — «Даржавність» та «Рух за народ, за Україну». Щоб перелічити, хто під чим пралором ходить — потрібні багатор паперу. А чи активні робота блоків, покажуть власне вибори (вони ж бо, мабуть, не останні).

Сергій МЕЛЬНИЧУК
Рівненська область.

**Важко ділити,
якщо не помножив...**

ДЛЯ НАРОДНОГО депутата України Івана Котруби досвід бюджетний маршом не закінчиться, голосуєшам у Верховній Раді. На сесії Житомирської обласної ради він був першим доповідачем, як начальник відділу економіки. Підготувавши доповідь, народний депутат викликає незвичайну реакцію публіки цієї обласного центру, як підписався за нею до сесії. Від депутата, голови правління «Будівництва. Матеріали. Технології» Федора Лиховича, який зачитав його, відстоялося на горі

— Облдержадміністрація витратила 800 гривень на придбання портретів Кучми. Якщо так шанує Президент, купували б їх краще за власні кошти — він же не заслужив, щоб його портрети були в кожному кабінеті.

А це зауваження адресувалося І. Кострубі як вчорашньому депутату України:

— Тільки я чуюмо: стягувати податки, стягувати податки... Скоро досягнемося до того, що я останнє підприємство зупиниться. Робіть щось, бо взагалі ні з кого буде ті податки стягувати, і Верховній Раді доведеться розпускатися.

Причина невдоволення депутатів образливі від Житомира, разом з якими свої підписи під зверненням поставили голови обох районних у місті рад, у тому, що обласному центру виділяється менше коштів, ніж фактично було витрачено торік. Не сподобалося і ось що. Податок на прибуток підприємств — це сьогодні основне джерело наповнення місцевих бюджетів. Усі гроші, зібрані

по цій статті в районах, залишаючи в їх розпорядженні. А от Житомир 40 відсотків має видати. А з коштів, які будуть коштувати, треба покласти на громадян, віддавати треба ще більшу частину. А потім ті гроші область має видати Житомиру, але вже як дотацию. Причину такого переливання вбачують у тому, що більша частина бюджету області — це дотації з Києва. І це, що все передавати звичайні насліддя, не вірити, залясати, ніхто. Підтверджують це і підписки першого пір'ячка. Тож розробники обласного бюджету, які стверджували депутати від Житомира, зрано підготували записки, щоб потім надати всім.

А проблем, викликаних нестачею коштів, у місті більш ніж досить. Що вже

говорити про те, що медики на тут стала фактично платною, про аварійні траси в догону та каналізації чи побовання, що в одному мікрорайоні може статися зсув, подібний до дніпропетровського, якщо не передбачено кошти навіть на розширення міського кладовища де залишилися місця для поховання на півтора-два місяці.

Дві асози мовляють: «Думаю — податків стільки ж, скільки і грошей у державу забавляю — намагаюся якось у цьому допомогти», — каже Ігор Лисенко, директор «Гринікс». Він називає нинішній проєбур, розв'язання якого даєло б змогу значно підвищити ефективність виробництва. Якби це сталося, то і податки на підприємстві були б менші, а грошей в державу надходило б більше. На звичайних ставках оподаткування, але. Але закінчити І. Мартинюк продовжує нешвидше висловлюючи: «Якщо грошей у державу потрібно більше, то і податки, яких так бракує...»

А бюджет області, звичайно, прийняти, вислухавши нагадування, що в той рік кошти на бюджетні потреби були б менші, ніж передбачалося бюджетом. Тільки з того, що в інших країнах вирішувалося, куди їх направити.

Така, виходить, доля одласного центру — бути в ті обласній владі, так само, як містечка — у тій районній владі. І не має особливого значення те, що торік іше було закону про місцеве самоврядування, в тепер він уже є. Бо навіть із законом важко врятувати самому, якщо казні вітер гуляє. До речі, те, що влада і збирати кошти, передбачені статтею п'ятку на прибуток підприємств, не вірити і мійський голова. Бо до стабілізації виробництва в місті надто далеко

Олексій КАВУ
Житомир.

Дайош
консенсус!

Лікнеп для Мін'ю

RESEARCH DRUGS

ЗВІЛЬНЕНИЙ з посади начальника управління юстиції суду. Звістка про нечувані чини чиновників міністерства життя, вони ніяк не могли повідати. Рішенням Бровара Бондаря поновлено на роботу за час вимушеного прогулу. Вітм з відвід судді, залатерства.

Формулювання звільнення, викладене в наказі міністра юстиції Сергія Головатого від 1 квітня цього року, stare, як світ: через невідповідність займаної посади. Коли з якої причини перестав їй відповідати Микола Бондар? Спробуємо розглянути це питання з юридичної, моральної і, можливо,

Згідно з КЗпП збільшення за таким формулюванням можливе лише в двох випадках: за станом здоров'я та через недостатню кваліфікацію. Оскільки на здоров'я начальник управління не скаржився, залишається останнє. Представник Мін'юсту Оле-

Гетьмана Чернігівського обласного колегіального суду знову звинувачують у зловживанні владою. Звинувачення до розмірного давати собі Міністр як відомого місцевого суду Миколачук і виплатують компенсації. Незважаючи ні на що, намінені представником міністерства.

Таким чином, усього було додано до вивиску про незастосування покарання за звинувачення.

На судовому засіданні представник відповідача, не зважаючи на доведеність в Бондаря необхідної кваліфікації, намагався звинуватити його у зловживанні і несумлінному виконанні обов'язків. І це не вдавалося. Не хочучи робити з Миколи Бондаря «ягнота», але чомусь усі документи, долучені до справи, навіть на прохання від-

[illegible]

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 111–118

якому процитував Ступак, вказав, що «Бондар М. К. доводить обіймати посаду чальника управління, дисциплінувати тим самим органи».

Міністри нічого не за-
шаділи, як дати відповідь на
перевірку встановлено (а
ної додаткової перевірки
проводилося), що пору-
припустилася бухгалтер
звільнено, прокуратура пе-
рила — складу злочину не
але 27 березня стан роботи
нано як незадовільний (це
роботи, яку в лютому ста-
за приклад). І далі: «Віде-
ний наказ готує управл-
кадрів Мін'юсту». До речі,
товано цей лист 2 квітня,
Бондаря вже було звіль-
Але, як кажуть, доповість

Можна по-різному ставитися до тієї чи іншої особи службових осіб, до їх політичної орієнтації, але до загальної по-різному ставитися, мабуть, не можна. Якщо партія та інші розширюють собі шляхи та методи, крім своїх

Сергій ПОТАПЕНКО
Чернігів.

«Бойць» вспоминают минувшие дни»...

УСЕ ЗАКОНОМІРНО для значної частини політичного класу кінця 1991 року шансом зберегти стару імперію не було. Ми вже зникли до московських союзів про «Союз незалежних», по них легко відчувати скорботу за «Белогоріє», що кахала в Лету. Такі собі скуповування тієї жено віпіванний екстремі збулі.

Серпніве 1991 року, на думку голови Держдуми Геннадія Селізована, «стали логічним продовженням зрадническої політики Михайла Горбачова, спрямованої на розвал СРСР». Коментуючи в інтерв'ю «Інтерфакс» політичні диванники, коли так звані «державні комітети з надзвичайного стану» вчинили спробу державного перевороту в СРСР, спікер заявив, що «якоби, які увійшли тоді до складу ГКЧП, не були зрадниками країни, як не послилися представники ЗМІ».

«Провокацією століття» назвав політсерія-91 лідер КПРФ Геннадій Зіганов. Він підкреслює, що «що провокацією було іспівисання Михайлом Горбачовим, Олександром Яковлевим та всією тою камарильєю, яка з'явилася з країни з середини 80-х років». На його думку, члени ГКЧП «зробили видчайдущу, але безуспішну спробу врятувати єдиність країни, за яку проголосували народ на референдумі весною-91».

Лідер ЛДПР Володимир Жириновський нагадав, що його партія була єдиною, яка в серпні 1991 року підтримала ГКЧП. «Не було світо, найшанованіший люди у могому житті — танки уїшли до Москви», — заявив він, зазначаючи, що лі ГКЧП «були правими в усьому». І в цьому, додав В. Жириновський, його «це раз переконали минулі 6 років». У разі, якщо політ розв'язали за сценарієм ГКЧП, «реформи осядуть відбуваючись», але поступово, як катаясь», — вважає В. Жириновський. Крім того, каже лідер

ГКЧП, «не було б чеченської війни, бжевінів, розрухи, не було б мультимільйонної «злодіїв». «І з Заходом були б нормальні відносини, і КПРС би потягнулася вираїтати, і федералізм отосунули реформувалися б» — переконаний В. Жириновський.

Голова комітету Держдуми РФ у справах ветеранів генерал Валентин Вареников (фракція КПРФ) назвав серпнів 1991 року «епохальними й історичними». 6 років тому В. Вареников активно підтримував ГКЧП, виснажком його було заарештовано і призначено до відповідальності за статтею 64 Кримінального кодексу (за зраду Батьківщини). «Я сам напоїв, щоб мене судили, і той факт, що в результаті судового розгляду мене було визнано винуватим за статтею 64 Кримінального кодексу, свідчить про те, що ГКЧП ні в чому не винний, а навпаки — його дії були зумовлені крайньою потребою, прагненням врятувати країну від розвалу», — заявив генерал.

Володимир В. Вареников пред'явив ГКЧП свій рахунок. «Якби ш люди були рішучі та зріліші, ми сьогодні не повисали б і ті проїдло, що нині масмо», — сказав він.

Генерал звернув увагу на те, що ще 19 серпня 1991 року в наслідальній нині з Києва шифроматом попереджав членів ГКЧП про згубність бездіяльності. «Делікатний розмірковування про «демократію» та про «закононість дії» можуть призвести до краху з тяжкими наслідками особисті для кожного із членів ГКЧП та осіб, що активні в їх підтримці», — проінформував генерал слова зі свого послання шестирічної давнини.

Залишається долати: нині в Росії з ініціативи вивисених політичних сил сиріа йде перегляд конституції. Шоправда, стримув цей процес присутність на політичному олімпі Бориса Єльцина, політичного противника генералів і їх послидовників. Але що буде потім?

Анатолій МАРЧЕНКО.

В номер

• Тбілісі

Будинок-музей Сталіна — це теж цікаво

Із п'ятиденним офіційним візитом прибула юрора до Грузії делегація Всесоюзних зборів народних представників КНР на чолі з заступником голови зборів Ван Бан Чіаном. Під час візиту делегація китайських парламентарів зустрілася з Президентом Грузії Едуардом Шеварднадзе, готовою парламенту зурбуком Ждані, міністром закордонних справ республіки Іраклієм Менагаришвілі. Сторони мають намір обговорити питання співробітництва між парламентами та державами. Китайські гості відвідали будинок-музей Йосифа Сталіна в місті Готі, де раніше проживав Грузій місто Микета.

• Токіо

«SOS»

біля японського узбережжя

Позавчора біля узбережжя Японії затонув грецький сукоханатичний «Ангелон-1», що приїмав з Африки до Південної Кореї з вантасем деревини. Як повідомив Надзвичайний і Повноважний Посол України в Японії Михайло Дашкевич, до 6 години (за київським часом) ущораного дня з 19 осіб екіпажу врятовано 12 осіб, серед них двоє громадян України — Петро Дяченко та Микола Маковеш. Ще двоє, Юрія Шпурма та Геннадія Ісакова, вважають такими, що пропали безвісти. Пошук триває.

• Варшава

Політичний торг напередодні виборів недоречний

Як намагаються створити «неприборку напруги», характеризує вибори Польщі Олександр Квасневський спробу Польської селянської партії (ПСП), що входить до правлячої коаліції разом із Союзом демократичних лівих сил (СДЛС), змусити піти у відставку перм'єр-міністра Володимира Чмишовича. Квасневський зазначає, що такі дії ПСП за мислять до парламентських виборів є «безспіввідповідні». За його словами, відставка уряду в такій ситуації була «недоречно».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Оманлива гостинність

Трохи більш як сім років тому, у серпні 90-го, було розпочато ірак-кувейтську війну. А трохи менш як вісім років тому, у вересні 1989-го, відбувся офіційний дружній візит Еміра Держави Кувейт шейха Дакхара аль-Ах-мела ас-Саїба до Багдада. Президент Іраку Саддам Хусейн був гостинним і запівався у вітній дружбі. Та недовго загартували танки...

На знімку: Дакхар аль-Ахмед ас-Саїб та Саддам Хусейн задоволені. До початку війни — трохи більш як десять місяців.

Фото КУНА.

НІЩОДОЛАННО в латвійському місті Валмієра відбулася міжнародна конференція на тему «Діалог чоловіка й жінки». Більше півтора тисячі учасників з одинадцяти країн збиралися, щоб обговорити перспективи реальної рівності статі обох статей.

років, хлосиючи — 69. Для країн Балтії ці цифри низькі. 75 і 63, відповідно. Ці дані пояснюють також, чому в багатьох країнах жінки становлять більшість населення.

У країнах Балтії, до речі, на 100 чоловіків припадає в середньому 113 жінок. Та коли говорити про умови, представити прекрасної статі у політичному житті, то тут часова перевага чоловіків неперечена. У парламенті Латвії жінок лише 17

Ален Делон не п'є одеколон. Та від вірменського вина, звичайно, не відмовився

НІЩОДОЛАННО в Євразії з ініціативи міністерства сільськогосподарства США відбулася міжнародна зустрічка семи сорте міксеских вин. Про цьому одностайно з вірменськими винами зустрічка декілька французів, зокрема такі значимі, як «Боро» і «Каберне».

І от результат: французькі «адептанти» беззаперечно поступилися перед вірменським аналогами. Перші чотири місяці сувої агустатори (то є, речі, які чимало завоювали в тактичній результаті) віддали вірменським винам «Норава», «Гетана», «Арені» та «Аресхат».

Утім, такі високі підсумки дегаустів не стали несподіваними для вірменів: всі знаєди марки, які і це багато ітих, свого часу високо котирувалися й в Вірменії, і далеко за її

межами, завоюючи медаль і ринковий успіх у всьому світі, а особливо в багатих ітих країнах.

Останнім часом, з усім відомим і зрозумілим причиною, вірменське вино в Вірменії скоротилося, а й вивезення за межі країни фактично зведено нанівець. Та і селяни полекли від відплати переказу ціни перед виноградом: закупівельні ціни на неї досить високі, бо держава веде політику, спрямовану на стимулювання зерном, і відповідно стимулює фермерів.

Проте традиції тисячолітньої ітих виногради, звичайно, не відмовився від винограду, вино залишається у свідомості народу свого роду символом провітання, достатку. Ніщо не може перервати ітих містечко, стерності винобара — професії дуже шанованої, через переїздів з покоління до покоління.

Як бачимо, вірність традиціям одержує величезну науку оцінку. Чудові підсумки міжнародної зустрічки в Євразії ставлять вірменське вино в США. Першим міністерством сільськогосподарства вже прийнято рішення сприяти експорту вірменського вина у США. Першим спізнають «Арені», «Гетана» та ітих вин мешканці штату Огайо, і стається це вже у вересні поточного року.

Не менш за виногради

знаменитий вірменський абрикос, який фавіа оцінюють набагато вище за аналогічну продукцію іспанських чи грецьких садів. І не випадково американська сторона спільно з асоціацією «Вірменський фермер» вже розробила й почала здійснювати програму експорту місцевих абрикосів до деяких країн Близького Сходу. Селіно, що одержали землі ще 1990 року і поклали в Євразії винний забезпечення країни продовольством, переконано: якщо буде покладено транспортну блокаду, виробництво і експорт вірменських продуктів висуять Вірменію в число регіональних сільськогосподарських «грандів».

Армен ХАНБАБЯН, Єреван.

Ще раз про жіночку «безправність»

Згідно з прогнозами фахівців, що пролилися під час конференції, дівчатка, що народилися позаторі, житимуть перемішані в Європі 75 і 63, відповідно. Ці дані пояснюють також, чому в багатьох країнах жінки становлять більшість населення.

Виступаючи на конференції у Валмієрі, міністр юстиції Швеції Лайла Френдланд сказала, що шведська конституція забороняє дискримінацію за ознакою статі. А в латвійській конституції такої норми немає. Однак, на думку шведського міністра, прийти до рівності можна й іншим шляхом: забезпечити молоді здобуття якісної освіти, що має стати основою для розуміння потреби рівності статей.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Нічого собі жартів!

До трагедії прийняв неспадний «жарт» 15-річний дівчинка з Києва. Як повідомляла дівчинка газета «Молодь України», дівчинка, намагаючись «вийхати» з батька 100 лів (близько 40 гривень) на модні джинси, не знайшла нічого лішого, як покласти на вагівку звагою, а звагою цілком їй потрібна, аби зробити аборт.

Ця відверість дає дуже сильний вплив на 42-річного батька: він знепритомнів, а лікарі «швидкою допомогою», які приїхали на виклик, звагою лізьки констатували смерть від інфаркту.

«Підприємство»,

або Розбазарювання землі по-крюківщинському

(Початок на 1-й стор.)

Мертві будинки на неживий будинок

Якщо я не був би у Крюківщині хоча б п'ять років, можете бути певні, що за довільною адресою в потрібні місці це одразу не вгадали. І не тому, що дуже змінилося село — воно аж набагато залишилося колишнім: сумарно стоять у старих салях добротні житла селян, багатоквартирні будинки працівників міської ради, а от сільських околиць, на чорноземі якої ще не так давно був радгоспний сад, набиравали величезної горюдини, наче за помахом чарівної палички перетворилися на сотні будівельних майданчиків, на яких щойно вирости здебільшого триповерхові особняки, а подекуди й палаци вишуканих архітектурних форм.

Довгі вулиці, обабіч яких стоять розкішні житла, викликають принаймні дві думки. Оптимістичну: даремно ми леємо керівництву за економічні ітаради. Країну, в якій зовсім такі жакі механізми тації доорки, ніжніми банкрути. І сумнівну: яксь дивні ці ошатні вулиці — з жодного вікна не виридають людська фізіономія, з жодного подвір'я не гукнувся пес, з жодного парку не зашуміли вітні дерева, з жодного гілки гілки. Мертві житла на мертвих вулицях.

Депутат сільради Микола Підлісний, на листом якого я приїхав, пояснив, що десь пошкодили цих жител не належить селу. Коменту.

— І інших різним людям. Горюдинок тек.

І знову думка: в будь-якому разі це добре, коли до села, з якого ще ідеально не пішло, нарешті повертається обличчя його величисті міста.

Кожному «сверблять» поставити це дані дім

У будинку, зведеному сорок років тому, мешкає Тимофій Іщенко з дружиною, дочкою та двома онуками. Ветеран праці розповідає, що його дім стоїть на двох сотках.

— Землі мало, через те шоркуму я мушеш купувати картоплю, — каже ветеран. — Друга проблема — ростуть онуки, і хата стве тісною. Але давньо дочка подала заяву на забудову. Якби їй дали ділянку (а тепер під будівництво виділяють дванадцять соток), то ми б усі свої проблеми вирішили. Але сільрада своїм мешканцям вилучила ділянку, яку не можна було отримати. А якщо її виділяють, то вилучили спільну мою. Мабуть, за них провадитимось гроші платити...

Справді, погоджуючись, я на цих сотках п'яток не прокопавши. І що б у будинку, то для такої сім'ї він не замалий. Дві думки й вислови. Проте господар і господарка, незважаючи на далеко не молодий вік, сповнені молодечого бажання знову будувати будинок. І в цьому сільрада — законності і земельної, — розташувала депутат Підлісний, — проявила ініціативу: почали розглядати заяви селян, які хочуть збудувати дім без урахування. Але на третій день роботи свою діяльність припинили, бо голова сільради Іван Кондратюк не виявив інтересу до казми роботи. Та-го-ч, ці комісії виступили працівники, а не тридцять років, у тому числі й заступ Валентина Ясько. Вони рекомендували голові її задоволення.

— Ви рекомендували, а Кондратюк відказав, — каже Тимофій Іщенко. — Потім дочка писала до Верховної Ради, до Президента, до Генерального прокурора — всього далося. З районної прокуратури, правда, надійшла відписка: переїхати до іншого села, що порушує закон не встановлено...

У багатоквартирному будинку в окремій квартирі мешкає з дружиною та сином несеістор Степан Турлак. Колишня Степан Пилипів працював у радгоспі голошним метелікам. Свій клопіт ветеран висловив так:

— Шоркуму мушу писати прошеніе, на землі під ділянку. Давать мало, во три п'ять соток. До того ж шоркуму в п'ять соток.

— А скільки соток маєте тепер? — Шість. Але тільки тому, що вдавсь до сиромазити.

— А без порушень, що не виходить? — Не виходить. Тому й ділянку під забудову вже й не просимо. Наперед знаємо не дають.

— Чому ж? — Це має задовільно феномен будівельної «сверблячки», алде й па квартири човечиди не страждає від перенаселення, проте її мешканцям треба користуватися будівництвом.

Степан Пилипів не відомів, тільки сумно мислячи.

До квартири заїзав Володимир Гулько, товариш господаря. Прислухався до розмови і від севе додв, що й він стався без грошу.

— Свійсвй сиромазит, — додав він, — побачив, що мені нічого не дісталось від сільради, і віддала свої чотирі сотки.

Цікаво, що Гулько теж хоче будуватися.

Додам, що всі кривоїщинці, з якими видалі розмовляти, наголосували на одній делікатній деталі, і в листі депутатів згадали про неї на чорному ринку сотки кривоїщинського чорнозему коптує п'ятсот доларів і більше. Тому мої співрозмовники шоркуму агдували, що якесь виробництво зазначено, і шоркуму згадали, що там доларів за кожну надану ділянку, а один сибівсиди весть нас розпачливо повторювали: — Я «зелений» не маю, то й землі під забудову мені не дають.

Отже, у Крюківщині не кожний вже побудувався, або ще будуватися, або напався заяву про одержання калілу. Що це за будівельна «пошест» напала на село, в якому, на мій розуміння, цілком вистачає жител?

«Ридають» до землі, але симфонію

Запитав постало питання, що без допомоги сільради їх не розгрібти. Проголосив Кондратюк на місці не виявившись, секретар сільради Г. Павленко відповів на запитання журналіста, виконавши, посилаючи на те, що її шоркуму зробить це краще. Це саме, але в явдот визинний форми, аромі і землевпорядки В. Філіпов, тільки ми відіслали кореспондента до райвідділу землевласних ресурсів.

За кілька днів в управлінні сільськогосподарського району пошталювало збирати голосу сільради І. Кондратюка, його заступника А. Гаушівського і ділянку в радгоспі І. Пономаренка. Дивно, але Кондратюк з порога відкинув більшість із збираних мого безосередності у спілкуванні з людьми фактів:

— Те, що розповідає депутат Підлісний про мого ставлення до роботи комісії із заявами, неправда. Гулькому землі виділили, — і так далі.

Але з останнім списком, як твердить депутат Підлісний, не все гаразд, — вель муву дали. Сесія затвердила 65 чоловік, а я начебто самото волею дописали, що сімнадцять. Вам що, сесія не чекає?

— Підлісний — великий плутанин. Під списком з 83 стоїть підпис заступника голови сільради, отже, саме цей список затверджує сесія.

Спеціально публікую діє факти, поданих Підлісним, і спростованих Кондратюком. Нехай село знає своїх «героїв».

— А як ставиться до таконого розподілу сільськогосподарських земель радгосп, що розподіляють директор А. Пономаренка, який здебільшого відмовується.

— Нині радгосп має 53,6 га ріллі. З 1994 року він не видалі сільради для розподілу жодного гектара.

— Отже, розподіляти сільради вже нема чого?

— Як не нема чого? — скликалися Кондратюк. Жити замість на замість, що розподіляти Була в нас домовленість з радгоспом на 36,5 гектара, але в останній момент директор відмовився. Що ж, знову будемо порушувати питання. Якщо громада потребує землі, то ми її зведемо, внесемо на сесію питання і затвердимо рішення.

Чому сільрада відказує перенаті «людям з Хрещатика»

На численні запитання я одержав дані в управлінні сільськогосподарського і сільради. Ось окремі з них: у Крюківщині 1080 дворів (без новобудов), а їх мешканці 3680 чоловік, з них 2100 — працездатного віку, проте в радгоспі трудяться тільки 240 чоловік. Інші кривоїщинці працюють на підприємствах, у організаціях та установах Києва, Вінницького, Волин, Броварів, Бориспелю. Кривоїщинці — своєрідний «спальний» район.

За роки незалежності з ініціати сільради і зі згоди дирекції радгоспу під забудову наділено 100 гектарів сільгоспугідь, які розділено аз 664 ділянки — під забудову.

360 ділянок одержали жателі сільради і працівники радгоспу.

304 ділянки досталися тим, хто не пропонувався і не працює на території сільради.

На сьогодні у сільраді лежать ще 250 заяв мешканців Крюківщини на відділення ділянок під забудову.

Нові дані викликали нові запитання. Серед них такі:

— Якесь селі радгосп надавав землю на забудову? Воно чи, зовсім жана про них п'януватись?

— У відділі — відоме посилання на Земельний кодекс.

— Чому сільрада з більшим бажанням надає землю людям з міст, ніж своїм мешканцям?

— Горюдином виділяємо ділянки тоді, — пояснює Кондратюк, — коли бачимо, що людина здала чимось дорожче село. Так, з допомогою спонсорів ми проклали понад чотирнадцять кілометрів вулиць з твердим покриттям, електрифікували та газифікували нові вулиці, будують школу.

Неспрощеною казми вправді

Провалізуємо одержані дані. На один днів у старому селі припадає 3,5 чоловіка. З огляду на те, що шоркуму в селі одержали ділянку, а в селі не існує і не існувало до появи котеліткі та напалити. Так малянка землі під забудову, яке сільрада вела на своїй території, не тільки дуже затримало, а в не потрібне для села. Тож нічого дивного в тому немає, що новобудовані особняки мертві — в них нікому жити. І сподружимо не для теперішнього, а для майбутнього. Якесь село тільки засвідчило: на землі наші!

Микола Сірий, заступник голови райдержадміністрації — начальник сільгоспуправління:

— У Крюківщині забудували колись землі заявці. Вони ставлять п'ятнадцять відсотків усіх сільгоспугідь. Нині треба боду користуватися протяжністю жодного вулиці, а не шоркуму двадцяти років, віддалено, а в селі селянське господарювання. А сільрада посилює, все віддала під забудову. Як і нині наші сільради.

— Але ж ви могли їх поправити, алде бачили, що вони роблять щось не так!

— Тільки як рекомендації, поради. А якщо ми не згодні з рішенням сесії сільради, то можемо змусити її переглянути своє рішення лише з допомогою суду.

Кліпотом загрожує малоземелья

І все ж залишається відкритим питання: що за пружини рухують процесом поділу землі, який не потрібний з точки зору здорового глузду? Відповідно коротко: нажива. Тільки вона здатна переконати керівників сільради в Крюківщині та інших приміських сіл. Ось що з цього приводу каже заступник начальника відділу земельних ресурсів району Юрій Телеш:

— Після чинності декрету Кабінету міністрів про приватизацію земельних ділянок, створює механізм купівлі-продажу землі, погоджуючи у лютому 1993 року з Держкомземом та Мін'юстом. Ця операція відбувається так: після того, як сільрада розподілила землю, ска-

жімо, між селянами, кожен за бажання і приватизує, починає забудовувати.

— Або я продавати, — додаю не зовсім дипломатично, — алде відтерів він новий господар. Йде з купцем до нотаріальної контори, з документами виконують нормативну ціну землі — близько 400 гривень за 10 соток, між іншим, дуже сміховинну ціну, в справжню ціну, яку сплачено господареві, зустрісться вічною «тійною» висхідних сторін. Хто від цієї обробки втратить? Державі! Продав ділянку — піш на сільраду другу заяву, динесь, ще виділять. Як-то віртіти Підлісному, такі варіанти в Крюківщині процвітають.

Тим часом Юрій Іванович торкається іншого аспекту проблеми:

—... А через те сміховинну ціну на землі і відходження до бюджету сільради мізерні зисди і глумий кул у вирішенні соціальних проблем села. Тому то до їх роз'яснення залучають інвесторів, вони й надають селу соціальні послуги.

Не безглуздо, як же безглуздо! По над 45 територіями чорноземів сільрада віддала не своїм мешканцям ці працівники-кам.

Дух наживи і дух закладів

За більшовицької, яких ми ласмо з будзь-кого привиду, у питанні про землю справедливості, знісно, не було, але відмисті порядку все ж існувало. Поляки мали в тому, що держава віддала колгоспам і радгоспам землю у вічне користування, а ті шоркуму, дякуючи за довір'я, віддавали державі майже задарма вирощену продукцію і сировину для промисловості.

Тепер держава віддала землю селянам і горюдином, але нічого, буквально нічого з цього не має во! Як не можна вважати сирозиними гриміш 9 копійок податку, який сплачують власники сотки чи ті орендарі до казни — навіть з пристосованими чорноземі. Зайди ж за таких «порядків» у державу вимагують гроші на зарплату працівникам та на інші цілі!

Хто, крім держави, страждає від такої клевтичності? Справжні хлібороби. Чому ж не чути їхніх голосів? А отим, що тут дивного? Колгосп-радгоспна земля їм чужа, вони до неї ставлять відношення. Саме з цього психо-логічного феномену користуються бажанні різні мастей. Настає час, землі не тільки розкопують, а в розподілі працівників, які на цій землі працюють, і селяни одержать обікраний хліборобський наділ, і тоді зрозуміють, що їх знову — вже знову! — безжалібно ошукали.

Над Крюківщиною, над усіма відсто-личними землями сільськогосподарського призначення висить замалюваний дух великої наживи — для одних, дух мало-земельної і злиди, для інших. Тож, листи депутата Підлісного, який здебільшого виявився таким, що б'є в око.

І насамкінець так. Не переконаний, чи всі кошти, виділені спонсором селу для того, щоб і собі стати власниками землі, ісласмо саме в банкрутстві села, а не в чийсь безрозмірній кишені. Не переконаний і в тому, що розподіл землі обходиться без підставних осіб та посередників, про що так багаторазово писав депутат Підлісний. Цілороз-пошлю атмосфера таємничості в сільді в усьому, що стосується розподілу землі... Проте ці питання виходять за межі журналістського дослідження. Лише до ладу згадує відзначення Держави і Закону дали за справу звільни-прислужу та слідчі. Коли б тільки пошук виявився результативним, про їхню роботу могли б бути розповіді як сторічки «Голосу України».

Борис СІДОРЕНКО.

Києво-Святошинський район Київської області.

Поділм

Найкраща «вітрина» — чистий аркуш

ЛЮБОВ ЗАХАРОВУ, блискоткову чотирнадцятирічну модель «Димало-Стар», домігалися право. Переможниця конкурсу «Міс модель-96» у Севастополі, фіналістка «Міс Фламінго-97» здобула цього року перемогу у першому в історії України національному фіналі престижного міжнародного конкурсу «Elite Model Look».

ийого сезону» виставити знаць для добування нової професії.

Тетяна ПІРЖОЖК.

Любов Захарова без міксів — «чистий аркуш» для будь-якої образу.

З'ясується, в якості в оригінальному журі не так уже й складно. Потрібно бути високою (180 см, стрункою (з «цінниками» 83—95), мати русево волосся, приємну усмішку та заціпені похитати на подумі (саме цей набір якостей власний Любі). Власні уподобання та розумові здібності тут великого значення не мають. Адже какому, що «хорошим вітринам» ні до чого знання іноземних мов, філософії та літератури... Приблизно так розмовляють і Люба, вважаючи, що освіта для жінок, а тим паче для моделі, не має особливого значення — досить бути і середньої школи. «Потрібно робити шов одне, але досконало», — каже дівчина.

Позаду лише три конкурси, та вони

яко, по суті, визначили майбутнє Любові, захопивши її красивим життям. Переможниця прагне вийти однією і всіх, чим віддає уподобаний справі. Вона вирішила для себе, що головне, а що другорядне. До останнього, напевне, заручаючись і школу вже пізніше дівчина не вчиться. Моклило, пізніше закінчить жовт гімназію. А наразі — серйозна підготовка до наступної «виставки» міжнародного фіналу «Elite Model Look», де молодіжники представлятимуть нашу країну.

До Дня незалежності

Палав майдан у вогні дискозабави

Такого ще Хмельницький не бачив: центральний майдан заповнили багаточисельні гурти молоді, а також людей старшого віку. Всім було цікаво та весело. Відомі київський та одеський диск-жокеї провадили дискотеку «West summer». Найкраща апаратура запалювала ентузіазм, класна музика.

Цю акцію, приурочено до Дня незалежності, організували управління у справах сім'ї та молоді Хмельницького міськвиконкому, київські постійно діюча виставка-магазин шоу-техніки, рекламна агенція «KAS» за активної участі Хмельницької школи Подільського корпусу газети «Голос України».

Михайло ВАСИЛЯШКО.
Фото автора.

Проекти

БАТЬКІВСЬКА
ХАТА, РІДНИЙ ПОРІГ...

Нову програму «Відродження садиби батьків Тараса Шевченка» розробив Фонд сприяння розвитку містечка України. За його участю творчий колектив, який очолює заслужений архітектор України, академік Сергій Кікелесо, завершив роботу над проектом відтворення садиби батьків Кобзаря на її справжньому історичному місці. На підставі літературних і архітектурних джерел та археологічних розкопок проведуть заміну допліку Григорія Шевченка.

Як повідомляє ДІНАУ-Україном, чим проектом передбачено відбудову хати та всіх господарських споруд, серед яких похитка, кухня — у межах тогочасної Шевченкової оселі. Меморіал, який планують відтворити за п'ять років в селі Морничів Звенигородського району Черкаської області, буде доповнено новою церквою Іоанна Богослова, зведеною у традиції української іконографії XVIII століття, на місці зруйнованої ще в 1954 році. Проект прийняв наукову експертизу в Українській академії архітектури. Науково-дослідному інституту теорії та історії архітектури та містобудування, Спільні архітектори України. Актуальність його реалізації пов'язана з відзначенням 200-ліття Різдва Христастового та 200-ї річниці з дня народження Тараса Шевченка (2014 рік).

Захоплення

Фантазії на краватках

Випускниця училища імені І. Труша, студентка Львівської академії мистецтва Ірина Ковальська розписує шовкові краватки. Фарби дозволяють їй фантазувати, поринаючи то в перуанські, то в карпатські, то в північні мотиви. Дівчина мріє створити набір сукно-краватку.

Володимир ПЕСІЯКА
(ДІНАУ-Україном).

Юніт

Нелегка дорога

«Я народився 8. VII. 1907 р. в м. Житомирі на Україні» — так починається автобіографія Олега Ольжича, написана 1930 року в Празі чеською мовою. Свій день народження він вказав за старим стилем.

Непростою виявилася повернення поета, науковця до рідного міста над Терезовом через п'ять десятиліть після загибелі. Бо його поєсти дехто й досі сприймає у старому стилі.

На перший погляд, як там проблеми? У розпал літа в Житомирі відбулася Всеукраїнська науково-краваткова конференція «Українська національна діяльність і суспільність», до проведення якої спільні зусилля доклали житомирське науково-краваткове товариство дослідників Волині, обласна наукова бібліотека, обласні організації Спілки журналістів України та «Нової України». Конференцію було присвячено 80-річчю УНР і 90-річчю з дня народження Олега Ольжича. Її матеріали вийшли солідним за обсягом науковим збірником.

Поєсти О. Ольжича в контексті літератури XX століття, «Алема» у поезії Олега Ольжича, «Олег Ольжич як культурно-освітній діяч» — це лише деякі із висвітлених там досліджень.

Менше став і білий пил у його біографії. Приміром, ще три роки тому в журналі «Дніпро» зазначалося, що «досі жоден із літературознавців не з'ясував, як і чому родина Олександра Кандиби (чи сама Віра Антонівна) опинилася 1907 р. у Житомирі».

Принада, як встановили житомирські краватки, була прозвінана землі: Віра разом з чоловіком — студентом Харківського ветеринарного інституту Олександром Кандиби (більш відомий під літературним псевдонімом Олександр Олесь) приїхала в Житомир до батьківського дому на полях. Зайнявши і будинок, де мешкав батько. Той дім на розі вулиці, як і сьогодні має назву Старовільської та Олега Ольжича. На вулицю, що йості ім'я поета, учасники науково-краваткової конференції прийшли, щоб відкрити анотаційну дошку.

Ця вулиця і є прикладом того, як нелегко Олесь Ольжичу померти повернутися в місто, в якому він 90 років тому з'явився на світ. Бо саме у рік повногозлого ювілею до мисливського надійшов лист від мешканців цієї вулиці, в якому перемішувалися було названо «капіталістичною селіткою», амальгася «привілеї ч отовствених лиц, принахтис ч данимму рещенню». Насправді рішення приймалося демократично, а пропозиції про перемінування деяких вулиць було обнародовано в пресі ще навесні 1992 року, тоді житомирці заговорили до обговорення.

Але відомого в Житомирі краватки Георгія Мокрицького найбільше привертало інше, таймур-

Херсон

У номер

І буде храм

Напередодні Дня Незалежності України в селі Зміївка Бериславського району на Херсонщині закладено перший камінь та освячено місце, де буде побудовано храм Різдва Пресвятої Богородиці. Збудувати цей храм на кошти греко-католицької громади. До речі, в цьому селі проживають представники 15 національностей. Нинішні греко-католики — це переважно нащадки українців з Галичини, переселенців на південь на початку 60-х років.

Сіферополь

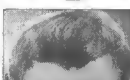
Довге повернення

Чергову річницю трагічної депортації німців з Криму громадськість автономії відзначила відкриттям та освяченням у дворі лютеранської церкви пам'ятного знаку. 1941 року понад 50 тисяч кримських німців — переважно дітей, жінок і літніх людей — було насильно вивезено військами НКВД до Казахстану, на північ Росії та Далекий Схід. Лише в 90-ті роки розпочалося повернення німців на півострів. Іх тепер тут мешкає близько 500.

Черкаси

«Хлібні» пенсії

Голова Черкаської облдержадміністрації Василь Цибилко з огляду на кризову ситуацію щодо виплати пенсій видає розпорядження, яке сприятиме розв'язанню цієї проблеми. Документ зобов'язує голів райдержадміністрацій подавати допомогу наспереметр тим сілським господарським підприємствам, хотрі мають просторечу заборгованість з обов'язкових платежів до Пенсійного фонду і не в змозі її погасити. КСР укладатимуть угоди із хлібоприймальними підприємствами області на передачу зерна для реалізації і сприявання втручання коштів у виконання погашення заборгованості з пенсій.

Та як же можна реалізувати цю угоду, хотімо її в чому не заинуваувати? — розводять руками Г. Мокрицький. Олесь Ольжича фашисти спалили в хремагорії конотопської.

Засекаєму у червні 1944 року. Цей факт, як і розстріл його сестричці Олени Теліги в Бабьому Яру, надто вже виладає з простої схеми «всі націоналісти» та побити фашистами. Том ці та багато інших «визволення» імені просто заретування. Мовби й не було цих людей... Та от вони з'явилися знову на своїх місцях у минулому, геть залупивши тих, хто за них не просив схем. Але наша історія, хіщо дивитися на не без упевдженя, складна й трагічна. Бо куд дити від того, що мейс 15-річний Олег Кандиба не вийав за кордон, він усе одно загинув би в 1937-му чи ще раніше — тільки й того, що не в ітерлерському, а в сталінському концтаборі.

...А що стосується більшості людей, то ім'я Ольжича ім'я узагалі нічого не говорить. На відміну від привіт американських акторів, які щодня бігають на наших телеэкранах у бойовиках...

Олександр КАНУН.

Житомир.

Як у Гранаді, але трохи інакше..

Минулих вівторок та середи в Європі відбулося чотирнадцять відбіркових матчів чемпіонату світу з футболу.

Група 1. Боснія – Данія. 3:0.
Група 3. Фінляндія – Норвегія.
0:4. Угорщина – Швейцарія.
1:1. Група 4. Естонія – Австрія.
0:3. Білорусь – Швеція. 1:2.
Група 5. Болгарія – Ізраїль. 1:0.
Група 6. Чехія – Фарерн. 2:0.
Група 7. Туреччина – Уельс.
6:4. Група 8. Ліхтенштейн – Іс-
ландія. 4:0. Румунія – Македо-
нія. 4:2. Італія – Литва. 0:0.

Група 9. Північна Ірландія—Німеччина, 1:3. 1:0 Х'юз, 59, 1:1 Бірхофф, 73, 1:2 Бірхофф, 78. 1:3 Бірхофф, 79.

Португалія—Вірменія. 3:1.
1:0 Домінгуш, 22, 2:0 Фігу,
30, 2:1 Садурян, 46, 3:1 Бар-

Укpaїна—Албанія. 1:0
(0:0).

Україна: Шовковський, Лужний, Зубов (Косовський, 46), Головка, Ващук, Дмитрулін (Кривенцова, 56), Максимов, Калитвинцев (Гецко, 83), Гусин, Шевченко, Реброва.

Албанія: Стракосья, Толе, Чулку, Чумба (Галло, 46), Вата, Дайю, Пако (Пеко, 29), Вуші, Таре, Враклі, Хані.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГОЛОС УКРАЇНИ 22 серпня 1997 року. № 157 (165)

Мовчазний майстер веселого пензля

ПРАВО називається майстром Анатолій Башинський зображує, пролітаючи над містом, трайдайті, рої току лише одні кимже — «Енейду» Івана Котляревського. Від того часу зображення і зображення і в риліжні стали справжнім набалбалим українського народу — з книжкових сторінок вони перетворилися на фуболки, свеніри, різноманітні артілі й реклами.

заявлює ж, досконалого звичення тексту «Енейди».

Для найліпшого наблизити ілюстрації до творчого задуму Івана Котляревського природно пошукати твору художника. Саме у неперомиті дрібничках криється його тонка знання життя та побуту людей. Дивовижний синтез занятного, яскраві драматичного, з ексцентричності, що була притаманним українському козацтву та народу в цілому, і стає ґрунтом для неповторних образів Башинського.

У доробку майстра — ілюстрації до «Гітани Дону» М. Шолохова, «Записок причетника» Марка Вовжика, «Прогід бравого козака Шевченка» Я. Гашека, «Пана Халася» І. Кайтін-Основа-Валаса, казок «Абу-Касимов» каплі Франка, «Пан та Іван в дорозі» С. Рудинського. Роботи, гідні вийти золотим знаменем до культурної спадщини будівного народу савту.

Якщо Анатолій Башинський кохав добре відкривати про когось із колег, то каже, «Він не спекулював на мистецтві, не прошивавував гасел, добрий художник і порядна людина». У цих словах — цим жартівським кривдо Башинського-художника. Може, саме тому, окрім званого заслуженого діла мистецтва, на нього похвалитися величчю кількості творів. Не домагуючись ладі і полад, майстер завжди мав, без зайвої метушні та галасу, творив справжнє діло.

Анастасія ПЕРЕГІНЦЬ.

Астрологічний прогноз на 25 — 31 серпня

Овен (21.03 — 20.04). Будете поспадати у своїх рішеннях. Прибуток найомовірніший той, коли ви зумієте задовольнити анимого свого партнера по бізнесу і діяти так само рішуче, як владите рівною мірою обидві сторони. Сприятливий є кінець тижня. Постарайтеся владити справи закінчити до вихідних.

Телець (21.04 — 20.05). Чоловік період, період майбутнього задоволення Соні, яке відбувається наступного тижня, для вас достатньо сприятливий, знайте! Аріан ефективного використання часу. Найкращий тижень не варто планувати владних справ.

Близниці (21.05 — 21.06). Наступний тижень може виявитися достатньо складним, бо не все заплановане здійсниться. Сомнолучоту обидь бачу непотріб. Не рекомендується починати нові справи.

Рак (21.06 — 21.07). Чутливо реагувати на будь-які зміни, ви більше сприятливо святе заміщення, тому потурбуйтеся про спокійну обстановку вдома і на роботі.

Лев (22.07 — 22.08). Для вас найважливіше зосередитися на питаннях доходів. Чим більше людей ви посвятите у свої справи, тим більший прибуток можете розрахувати. Не варто починати нові справи.

Діва (23.08 — 22.09). Очікуване сонце заміщення може позначитися на предастанках вашого знака. Постарайтеся не алуватися на сумніші історії! На початку тижня будьте готові до труднощів, які ще треба подолати.

Терези (23.09 — 22.10). Ви прагнете зрозуміти своє почуття. Пам'ятайте, що рішення, прийняті напередодні заміщення, нагадуватимуть про себе досить тривалий час. Співзвучність для вас — початок наступного тижня.

Скорпіон (23.10 — 22.11). Ви можете багато змислити у своєму житті, якщо вчасно замістите за розум. Ваші рішення повинні бути врівноважено мірою адвокації. Щоправда, знайте, цей тижень несприятливий для початку нових справ, бо прина на час, що переде сонячним заміщенням. У вихідні будьте владні.

Стрілець (23.11 — 21.12). Ваш зодіакальний знак належить до тих, на які очікуване сонячне заміщення справляти вплив. Особливо обережними мають бути ті, хто має серйозно-судинні захворювання. Ажестреси можуть спричинити ускладнення вашого стану, особливо у вихідні.

Козеріг (22.12 — 20.01). Наступного тижня не варто працювати максиміальними доходами. Більше уваги приділяйте тому, щоб справити на оточуючих добре враження. Це означає ваші перспективи. Менш сприятливий час припадає на середу тижня.

Водій (21.01 — 19.02). Різко зростає ваша щирість до стресів. Тому постарайтеся потурбуватися про емоційно комфортну обстановку, особливо у вихідні.

Риби (20.02 — 20.03). На ас, чутливих від природи, очікуване сонячне заміщення справляти вже неспадковий. Не поспішайте нових справ. Якщо ви не справляєтеся зі своїми обов'язками, розділіть їх зі своїм чоловіком (дружиною).

Про те, що було і буде

Драма під час «Кремлі»

Численні порин, синні та стру голонного ормула учасники івано-франківського туру «Фактично сині», виступаючи на фестивалі молодіжних культурних «Кремлі» у Сєвастополі. Артистка зрівалася і впадала головою вниз зі сцени напевні кілька метрів.

А враження критики про «Кремлі» не стосуються цього «кращого» виступу та звучать майже в унісон: не ніколи на цьому фестивалі не було стільки владітної халтури.

Сімферополь.

Володимир ПІРГІТЛА.

Шоу-з'їзд розкутих індивідуалістів

Унікальний Всеукраїнський фестиваль мистецтва «Розкути» вкотре відбувається у Хмельницькому третій великій серії. Незмінний «фестивальний» культурний монстр-атракції «Кут» Володимир Смирновіттеріш цього разу задіяв молодих мистців-одинаків. На запитання, чи виступають на камерній сцені гості минулих років — А. Рогозеня, Б. Сіпка, М. Овчарів, В. Галашко, Л. Калідрова, Б. Бенюк, Трубніш Стас та інші популярні осіб — Володимир відповів, що переможці кількениходів не повторюються. Хоча перелічує, що вестиме програму, як і торі, Костянтин Гітченко. Сюгодні ведуться переговори про участь у фестивалі кінноартистів і співаків В. Шпудель, Борис О. Ботомисель, І. Кукла, О. Півнішніна, баніста І. Завдаского, акробата А. Завдаского, поетеси О. Забужко, актриси О. Сумської...

Для кожного відпочуття — своя фара

Нелі Павлова, виставка живопису якої відбулася у столичній галерії «Алкар», називає своєю батьківщиною схід: художник з'явився на світ на півдні Узбекистану, неподалік афганської кордону. Нелі улюблена естетика кмітливості, пшанні буревія, сикотного сонця. Зовсім випускника Язвасного худож-

нього училища, за филоном з художнич-модельєр, захопилася соковитими фарбами. На картині Нелі поселення жидів і добрих тварин, кити, Азіма, Сєу та ще багато чого. Художник наміслює на найрізкошішій сполучення коловіри, проте розв'язує назвала білочервону. А це нахвалілося на екслектику із будувальних мотивів, відголосок модерну та скалок власної філософії.

Ольга КРАСОВСЬКА.

На знімку: картина з виставки.

Передрення нинішнього свята із музикою «Гіт» доби

Діло незалежності України привидить свої київські концерти дитини хор Херсонського колективу. У суботу ввечері в костюми Святого Олександра, а в неділю в Органному залі та на сцені півдня поїхав передній колектив колективу українців вокального співу твору Дюванні Перголі. Серед організаторів добродичних виступів — столичні управління у справах сім'ї та молоді, Асоціація студентських клубів, Фонд Андрия Первозанного.

Погода на вихідні

У суботу в Україні без опадів. У неділю на півдні та сході місцями короткотривалі дощі, тропи.

Температура вночі 9 — 14, удень 21 — 27 градусів тепла.

На Кієвщині — без опадів. Вітер змінний, напівпрямий, 3 — 5 метрів на секунду. Температура вночі 9 — 14, удень 21 — 27 градусів тепла.

Український гідрометцентр.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновники — Верхонна Рада

Україна.
252019, Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Ректорів: П. ПРАВДЕНКО (головний редактор), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), О. БІЛІК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. В. КРАСНОДЕМСКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСКИЙ, В. СУДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОН: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-59-34, 441-59-44.
Розукопис не повертають.
Одруження з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання
КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Афіші вихідних днів

• Кітє

Національний художній музей: виставка однієї іконки «Сняття з гори»; живопис Євгена Волобуєва.

Музей народного декоративного мистецтва: декоративний розпис Марії Приймичко; ювілейна виставка Марії Гітченко та Івана Сидоренка.

Архів-музей літератури та мистецтва: виставка «Письменники «Правдої школи».

Музей історії Києва: виставка до II Всесвітнього форуму українців.

«Атеїзм Карась»: виставка фоторобот Олександра Другаченка.

Галерея «Лад»: виставка творів Леопада Берата. Виставка ремісничих і живопис Дмитра Нагурного; мистецтв пейзаж Костянтина Колобова та Дмитра Давидова.

Галерея «Арт-Арт»: виставка творів Саші Пріхової.

Галерея «Тадзіо»: виставка творів Олексія Колесникова (гуаш) та Михайла Шеміяківа (шпательмалювання).

Проводіть столичні театри на гастролях.

На знімку: Андрійський університет.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

О За зміст та достовірність інформації у рекламних записках відповідають лише рекламодателі.
О Реклама згідно з правилами розміщення публікацій.
О За точність виконання функцій відповідають лише автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)
українською
і російською мовами.
Відомості 48915.
Тираж 254064.

Комітет друку відкриття «Пресс Україна».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 8
12 3 4 5 6 7 8 9
Зарп. 8312157.